

מרחיקים מגללי חמור ותרנגולים אדומים
 מרחיקין מגללי בהמה ארבע אמות וכו' ברכים (פני משה: שעדיין הם רכים), ובלבד בשל חמור וכו'. מרחיקין וכו' ומצואת התרנגולין ארבע אמות. רבי יוסי ברבי אבון בשם רבי חונא: ובלבד באדומים.
בבבלי לא הובא, ותוס' (ד"ה לית) הביאו את הירושלמי, וכן נפסק בשו"ע (או"ח סי' עט סעיף ו, ומוכח מדבריו שפירש בירושלמי "רכים" - מי רגליים).

יריקה לפני התפילה ואחריה
 המתפלל אל ירוק עד שיהלך ארבע אמות וכו', וכן הרוקק אל יתפלל עד שיהלך ארבע אמות וכו'. לא סוף דבר עד שיהלך ארבע אמות, אלא אפילו שהא כדי הילוך ארבע אמות.
בבבלי כאן דן רק ביריקה באמצע התפילה, ולא לפני ואחריה. ובמגילה כז: דן לגבי המטיל מים קודם ארבע אמות ולאחר ארבע אמות של התפילה. והשו"ע (או"ח סי' צב סעיף ט) פסק את הירושלמי.

פרק ד – תפילת השחר

קריאת שמע אחרי הנץ, ותיקין
 הירושלמי דן בזה בברכות פ"א ה"ב [ז:], ועיין מה שכתבנו שם.

להתפלל בקול או בלחש
 רבי אבא בר זבדא מצלי בקלא. רבי יונה, כד הוה מצלי בכנישתא הוה מצלי כלחשיה, כד הוה מצלי בביתא הוה מצלי בקלא עד דיילפון בני בייתיה צלותיה מיניה (כדי שילמדו בני ביתו את התפילה).
בבבלי כד: מובא שמותר ליחיד להתפלל בקול אם אינו יכול לכוון בלחש, אך לא הובא להתפלל בקול כדי ללמד את בני ביתו.

הטעם לשלוש תפילות ביום
 מאיכן (מהיכן) למדו שלש תפילות? רבי שמואל בר נחמני אמר כנגד ג' פעמים שהיום משתנה על הבריות וכו'. רבי יהושע בן לוי אמר תפילות מאבות למדום וכו'. ורבנן אמרו תפילות מתמידין גמרו.
בבבלי רק שתי דעות - אבות ותמידים. כמו כן בבלי רבי יהושע בן לוי הוא האומר כנגד תמידים תקנום²³.

תפילות לומר בשחר במנחה ובערב
 בשחר צריך אדם לומר: מודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שהוצאתני מאפילה לאורה, במנחה צריך אדם לומר: מודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי כשם שזכיתני לראות החמה במזרח כך זכיתני לראותה במערב, בערב צריך לומר: יהי רצון מלפניך ה'

²³ בכמה מקומות אותה מחלוקת מובאת גם בבבלי אך הדעות הפוכות. עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף ע.